

Dodo Osnabrugensis Episcopus, Richouvo Wormatiensis Episcopus, Richvinus Stratzburgensis Episcopus, Unrvanus Paderbornensis Episcopus, cum Abbatibus aliisque sacri ordinis hominibus quamplurimis. Fallitur igitur Jvo, dum ad annum 912 hæc refert, quo simul errore Baro-
nius & Binius abducti. Octo hujus synodi canones colliguntur ex Burchardo, & Jvone, à Costartio in conciliorum tomis relati, ad disciplinam cleri populique accurandam; quos inter primò decretum, ob vaga incestaque matrimonia tum invalescentia, ne Christiano fas sit intra septimum gradum cognationis contrahere nuptias: ne laici fructus sacrarum donationum convertant in canes & Gynæcea alenda: ne Ecclesiæ Monachorum intra diœceses Episcoporum subtrahantur Episcoporum jurisdictioni, & quæ præterea salubriter statuta sunt, iudicio duorum Archiepiscoporum ac præsulum ceterorum. Verisimile est & ipsos Reges Carolum & Henricum cum optimatibus convenisse simul Confluentiam, ad fœdus & amicitiam firmandam; quòd per id tempus Gisbertus dux, homo inquietus & regnandi cupidus, multa turbaret ad Lotharingiam sibi asserendam; quam ut Reges, Episcoporum auctoritate, & pacis studio diviserant: Ita eorum quoque auctoritate, quòd primi cole-
rentur inter optimates Regni, firmatam volebant. Transactis cum Carolo rebus, Henricus Rex arma vertit in Sclavorum sævitiam refrenendam; eò multum intra Saxoniam versatur; quò & regni Germanici sedes, quæ hæctenus Aquisgrani, vel Wormatiæ, vel Francofurti, vel Ratisbonæ, vel alijs in locis fuit, transferri cœpit cum Saxoniarum Regibus ac Imperatoribus. Quemadmodum hoc anno Quedlenburgi fuit, in loco, quem ipse Rex postea Oppido & Monasterio Virginum à se condito celebrem fecit, imposita Machtilde filia prima ejus cœtus Abbatissa. Ex hoc loco Henricus Rex Corbeiensibus nostris præclaro diplomate vetera privilegia confirmavit, quod hic inter munificentia ejus ac pietatis argumenta repræsentamus.

Henricus
privilegia
Corbei-
ensium
confir-
mat.

*In nomine sanctæ et individua Trinitatis, Henricus divina favente
Clementia Rex. Convenit nostræ regali Celsitudini, ut petitiones fidelium no-
strorum, has præcipue, quas pro Ecclesiarum sibi commissarum utilitatibus
suggerunt, ad effectum perducamus, quoniam hoc et ad præsentem vitam pro-
spere peragendam, et ad futuram beatitudinem promerendam profuturum
liquido credimus. Unde noverit omnium fidelium nostrorum, tam præsentis,
quam futuri temporis industria, quod rogatu conjugis nostræ Domna Regina
Machtildis, una cum prole et equivocho nostro, nec non Episcopi Adalwardi,
qui legatus fuit ad nos missus ab abbate venerabili Folcmaro fratribusque
christo in nova Corbeia militantibus, et SS Martyribus nostris advocatis et
intercessoribus Stephano atque Vito fideliter servientibus, omnes concessiones,
quas priorum Regum temporibus habuerunt, firmiter eidem loco, id est prædicto
abbati et fratribus concessimus. Præcipue ut potestatem habeant inter se cum*